ЏОЇ 23 МАЇ 1835. № 40 JEUDI LE 23 MAI. / 5 JUIN. 1835

АЛБИНА РОМѪНѢСКЪ — ABEILLE MOLDAVE

ГАЗЕТЪ ПОЛІТІКЪ ШІ ЛІТЕРАЛЪ. GAZETTE POLITIQUE ET LITTÉRAIRE

ЕШІЇ.

Пре ꙟнълцатȣл Домн аȣ біневоїт а ꙟнсърчіна пе Д. Колонелȣл Теодор Балш, Шеф Статȣлȣї Мажор, де а дȣче М. С. Домнȣлȣї Сербії ꙟнкредінцъріле сімцірілор де пріетеніе ші де стімъ, ꙟнтрȣ кȣноштінца ꙟнсърчінърії Д. кавалер Стоян Семічї, фъкȣте ла пріележȣл ꙟнтронърії Пре ꙟ. Домн. Д. Колонелȣл аȣ плекат де ла Ешї ꙟ 6 Маї ла Краговац трекѫнд пе ла Бȣкȣрещї.

Дȣпъ о сѣчете каре пȣтѣ фі въпъмътоаре крещерії пѫнії, Марцї ла 12 ш ѫмъмате дȣпъ амѣѕъ-ѕі, ам авȣт ꙟ Ешї ачѣ ꙟнтѫї фȣртȣнъ сімцітоаре кȣ фȣлџіре ші тȣнете, ȣрматъ де о плоае каре аȣ ціінȣт пѫн ла 2 дȣпъ прѫнѕ.

РОСІА

ММ. СС. ꙟмпъратȣл ші ꙟмпърътѣса аȣ сосіт ла Москва дімінѣцъ ꙟ 29 Апріл, ꙟ деплінсънътате.

ꙟ. С. ꙟ. Д. Маріле Дȣка Міхаїл аȣ плекат де ла Петерсбȣрг ꙟ 5 Маї, мергѫнд ла Берлін.

Консіліарȣл де Стат актȣал Мінчѣкі, де ла Департаментȣл інтересȣрілор стрѣіне, дȣпъ а са черере, аȣ къпътат трацірѣ дін слȣжбъ, ші саȣ ꙟнаінтіт кȣ ачест пріележ ла ранг де Консіліар прівѣ.

Консіліарȣл де Стат актȣал Рюкман, де ла Департаментȣл інтересȣрілор стреііне, саȣ нȣміт Генерал Консȣл а Росії ꙟ Прінціпатȣріле Молдовії ші а цѣрії Ромѫнещї.

Албіна де Норд пȣблікъ ȣрмътоаре новітале де ла Москва:

„ ꙟ 30 Апріл ла 11 чѣсȣрї дімінѣцъ, лъкȣіторії Москвії, а кърора ненȣмъроасъ ꙟмбȣлѕіре, ȣмплѣ палатȣл Кремлінȣлȣї, аȣ ꙟнсоціт кȣ а лор стрігърї де віват тречірѣ ММ. СС. ꙟмпъратȣл ші ꙟмпърътесії, карії мерџѣ ла Катедралъ Бісерікъ а ꙟнълцърії; тоате ініміле ера пътрȣнсе де ꙟндȣюшіе възѫнд пе авгȣстії ноштрії Сȣверані ші пе тінерії лор копії ꙟꙟ. ꙟꙟ. ꙟꙟ. Домнȣл Маріле Дȣка Константін ші Доамна Маре Дȣкеса Александра. ММ. СС. саȣ пріиміт ла ꙟнтрарѣ Бісерічії де Преосф: Мітрополіт де Москва, ꙟнкȣнџюрат де треї Епіскопї, ші де ꙟналтȣл Кліpос, кȣ крȣчѣ, ші кȣ агѣзмъ. Дȣпъ че аȣ аскȣлтат кȣвѫнтȣл Преосфінції сале ші аȣ пріиміт

JASSY.

S. A. S. le Prince régnant vient de charger M. le Colonel Théodore Balch, chef de son état Major, de porter au Prince de Servie les assurances des sentimens d'amitie et d'estime en retour de la mission de M. le Chevalier Stoian Semitch qui en avait été chargé à l'occasion de l'avènement de notre Prince. M. le colonel a quitté Jassy le 6 du courant en se rendant par Boucarest à Cragowetz.

Après une sècheresse, qui aurait pu être préjudiciable à la vègètation, nous eûmes à Jassy le 21 Mai, le premier orage du printems, suivi d'une pluie qui a durée jusqu'à deux heures.

RUSSIE.

LL. M. M. L'Empereur et l'Impératrice sont arrivées dans la matinée de lundi 29 avril, en parfaite santé à Moscou.

S. A. I. M. le grand duc Michel a quitté St-Pétersbourg le 5 mai, Se rendant à Berlin.

Le conseiller d'état actuel Minciaki, du ministère des affaires étrangères, a été, sur sa demande, admis à la retraite, et promu à cette occasion au rang de conseiller privé.

Le conseiller d'Etat actuel Rückman du ministère des affaires étrangères a été nommé consul général de Russie dans les principautés de Moldavie et Valachie.

L'Abeille du Nord publie les nouvelles suivantes de Moscou:

Le 30 Avril, à onze heures du matin, les habitans de Moscou, dont la foule innombrable remplissait le Kremlin, accompagnèrent de leurs transports et de leurs acclamations LL. MM. l'Empereur et l'Impératrice, Se rendant à la cathédrale de l'Assomption; tous les coeurs étaient pénétrés d'attendrissement à la vue de nos augustes Souverains et de Leurs jeunes Enfans LL. AA. II. Mgr le Grand-Duc Constantin et Mme la Grande-Duchesse Alexandra. LL. MM. II. furent reçues au palais du temple par Mgr le métropolitain de Moscou, assisté de trois évêques et du haut-clergé, avec la croix, les bannières et l'eau bénite. Après avoir entendu l'allocution de S. Em. et reçu la bénédiction, LL. MM. entrèrent dans la cathédrale, et à la suite des prières, rendirent hommage aux reliques et aux images sain-

а са біне кꙋвѫнтаре, ММ. СС. аꙋ ꙟтрат ꙟн катедралъ, ші дꙋпъ плініреа рꙋгъчꙋнілор саꙋ ꙟкінат пе ла Ікоане ші сфінтеле Моащє. О прівіре ꙟдꙋіошітъ аꙋ ꙋрмат дꙋпъ ачѣста ші аꙋ ꙟнълцат ла градꙋл чел маі маре ентꙋѕіасмꙋл челор де фацъ, вѫзѫнд пе маріле Дꙋка ші Дꙋкеса сінгꙋрі фъръ нічі о світъ, кꙋ тоатъ а лор фрацідъ вѫрстъ апропіиндꙋсъ, ші ꙋрмѫнд кꙋ ачѣ маі маре кꙋчеріє пілда де евлавіє че лꙋ дат авгꙋстіі лор пърінці.

Єшінд дін Бісерікъ, ММ. СС. аꙋ єшіт пе ла Піронꙋл чел рошꙋ ла палатꙋл нꙋміт де Граніт, ꙋнде саꙋ ꙟтѫмпінат де кліросꙋл ші де кꙋртѣ. Де аколо М. С. аꙋ мерс де аꙋ черчетат парада регементꙋлꙋі де Сꙋсдал, іар М. С. Ꙟмпъръттѣса, ꙟнсоцітъ де а са фамиліє, саꙋ ꙟнтꙋрнат ла палатꙋл съꙋ.

Ла треі дꙋпъ амѣзъ-ѕі лъкꙋіторіі іар саꙋ норочіт а відѣ пе ММ. СС. карії аꙋ петрекꙋт ꙟ тръсꙋръ кътіва квартале а капіталії. Ꙟнтре 6 ші 7 ММ. СС. аꙋ єшіт дін політіє прін поарта де Твер, ші апроапе де палатꙋл Петровскі аꙋ ꙟнтѫлніт пе ꙟꙟ. ЛЛ. ꙟꙟ. Маріі Дꙋчі Ніколаі ші Міхаіл аі лор авгꙋсті фії, кꙋ карії Ꙟмпъратꙋл ші Ꙟмпъръттѣса саꙋ ꙟнтꙋрнат ла палат ла 8 чѣсꙋрі.

Ла 1 Маі ММ. СС. аꙋ чінстіт кꙋ а лор фііницъ преꙋмбларѣ ꙟ пъдꙋрѣ Соколнікі, ꙋнде обічінꙋєск, ꙟн ачѣстъ ѕі, а съ адꙋна лъкꙋіторій політії ші ачелор де пін прецꙗрꙋрі локꙋрі. Ла 6 сара ММ. СС. аꙋ сосіт ꙟн о тръсꙋръ дескоперітъ, дꙋпъ каре ꙋрма о алтъ, ꙟ каре съ афла Домнꙋл маріле Дꙋка Константін ші Доамна маре Дꙋкеса Александра. Атꙋнче ꙟдатъ претꙋтіндінѣ аꙋ ръсꙋнат бꙋкꙋрасе ꙋра! тръсꙋріле ММ. СС. саꙋ ꙋрмат де о маре ꙟмбꙋлѕіре де попор, кареле съ ꙟндеса ші опрѣ, спре аі пꙋтѣ прівi маі ꙟнделꙋнг. Кꙋ греꙋ есте а съ пꙋтѣ ѕꙋгръві ентꙋѕіасмꙋл де каре єра ꙟсꙋфлецітъ тоатъ ꙟмпопорарѣ. Кореспондентꙋл Албінеі ѕіче: Ам вѫѕꙋт ꙟ сара ачеіа оарекаре семне, каре адѫнк маꙋ стръбътꙋт, дін каре нꙋмаі ꙋнꙋл воі арѫта: єшінд де ла преꙋмбларе, ꙋн бътрѫн кꙋвіос шаꙋ фъкꙋт ꙟн а мѣ фііинцъ треі семне де крꙋче, кꙋ ꙋн аєре де ачѣ маі адевъратъ евлавіє, ꙟнтребѫндꙋл єꙋ де кꙋвѫнтꙋл пентрꙋ каріле шаꙋ фъкꙋт крꙋче, єл мѣꙋ ръспꙋнс „ єꙋ мꙋлцъмеск пе Тотпꙋтерніккꙋл Дꙋмнеѕеꙋ къ ꙟвърстъ де 80 ані, мѣꙋ фъкꙋт Харꙋл де а маі пꙋтѣ відѣ ꙟнкъ о датъ пе Ꙟмпъратꙋл, ал нострꙋ пърінте ші Сꙋверан!

АꙊСТРІА.

Ꙟн пꙋтерѣ ꙋнеі скрісорі автографіче а М. С. Ꙟмпъратꙋл Фердінанд, черчетарѣ фіскалъ че авѣ съ ꙋрмеѕъ ꙟ Ꙋнгаріа асꙋпра Баронꙋлꙋі Веселені, саꙋ дісфііинцат; дар ꙟ Трансілваніа пісте пꙋцін съ ва ꙟнчепе ачѣстъ черчетаре, ꙟнкѫт ачест Магнат (Боер) ва перде ал съꙋ дріт де алеџіре нꙋмаі ꙟн ачѣстъ дін ꙋрмъ царъ, пꙋтѫнд а фі мъдꙋларі Діетії Ꙋнгарії.

ФРАНЦІА.

Де ла Гваделꙋпа (ла Індііле апꙋсане лѫнгъ

tes. Un spectacle touchant vint alors porter à comble l'émotion des assistans. On vit le Grand Duc et la Grande-Duchesse seuls et sans guide, malgré Leur jeune âge, S'approcher à Leur tour, et suivre avec non moins de recueillement que d'exactitude, dans cet acte de piété, l'exempque venaient de Leur donner Leurs augustes Parens.

En sortant de la cathédrale, LL. MM. Se rendirent, par le Perron Rouge (Krasnoe Kryltso) au palais dit Granovitaïa Palata, où Elles furent reçues par le clergé de la cour. De là, S. M. l'Empereur alla assister à la parade du régiment d'infanterie de Souzdal, et S. M. l'Impératrice, accompagnée de LL. AA. II. rentra dans Son palais.

A trois heures de l'après-midi, les habitans ont joui de nouveau du bonheur de contempler LL. MM., qui ont parcouru divers quartiers en voiture 6 et 7 heures, LL. MM. sortirent de la ville par la barrière de Tver, et rencontrèrent près du plais de Pétrovsky LL. AA. II. les Grands Ducs Nicolas et Michel, Leurs augustes Enfans, avec lesquels l'Empereur et l'Impératrice arrivèrent au Palais vers 8 heures.

Le 1er Mai, LL. MM. ont honoré de Leur présence la promenade au bois de Sokolniki, rendez-vous ordinaire des habitans de la ville et des environs dans cette journée; LL. MM. arrivèrent à 6 heures du soir, dans une voiture découverte, suivie d'une autre où Se trouvaient Mgr le Grand Duc Constantin et Mme la Grande-Duchesse Alexandra. Aussitôt les joyeux hourras partirent de tous côtés, les équipages de LL MM. furent suivis par la foule, qui se pressait sur leur passage et les arrêtait pour jouir plus longtemps de Leur préssence. Il est impossible de peindre l'enthousiasme dont toute la population était animée. J'ai vu dans cette soirée, dit le correspondant de l'Abeille du Nord, des scènes qui m'ont profondément touché. Je me bornerai à en citer une seule. En quittant la promenade, un vieillard vénérable fit en ma présence trois signes de croix avec l'air de la piété la plus vraie. Lui en ayant demandé la raison: » Je remercie « le Tout-Puissant, me repondit-il, de ce qu'à « l'âge de 80 ans, il m'ait fait la grâce de voir « encore une fois l'Empereur notre Père, ainsi que « notre Souveraine! »

AUTRICHE.

En vertu d'un lettre autographe de S. M. l'Empereur Ferdinand, l'instruction fiscale qui devait avoir lieu en Hongrie contre le baron de Besselenyi a été annulée; mais en Transylvanie cette instruction va commencer sous peu, de sorte que ce magnat ne perdera son éligibilité que dans ce dernier pays et pourra alors continuer de siéger à la Diète de Hongrie.

FRANCE.

On écrit de la Guadeloupe: notre récolte, de belle

Америка) скрїȣ кѫ сѫчерїшȣл де кафе шї де ѕахар, каре ꙟн лȣна Октомврїе трекȣт, съ арѫта а ша де манос, ва сѫ скадѫ чел пȣцїн де о атрїа парте, дїн прїчїна сѫчетїї чїї марї каре аȣ ȣрмат де ла епоха чеа ꙟнкоаче.

Колонїїле Енглезе нȣ сѫнт маї норочїте, адъѫгѫндȣсѫ кѫтрѫ ачѣста пе ла кѫтева локȣрї несȣпȣнерѣ негрїлор (арапїлор) де а лȣкра, апої сѫ поате џȣдека деспре ачеа че ар пȣтѣ фаче. Прелѫнгъ ачесте о скрїсоаре де ла Антїга ꙟнщїїнцазѫ кѫ шї ꙟн їнсȣла (островȣл) ачела сѫчерїшȣл кафелїї сѫ ва ꙟмпȣцїна пѫн ла о трїме.

ІСПАНІА.

Прїнцеса де Беїра аȣ прїїміт де ла Генерал-Квартїра лȣї Дон-Карлос лѫмȣрїрѣ скопосȣлȣї, пентрȣ карїле Англїа аȣ фост трїмес ꙟ Іспанїа пе Лорд Елїот. Трїмесȣл лȣї Дȣка де Велїнгтон аȣ фост пропȣс лȣї Дон Карлос, де а сѫ лѣса де тоате дрїтȣрїле асȣпра короней Іспанїї, шї а ꙟнчета лȣпта чѣ ꙟнчепȣтѫ. Дар ачест прїнцїп ар фї respȣнс кȣ непрецȣїре. „ Мерџї шї везї леџїоанїле меле, шї еȣ лас сѫ џȣдеч де нȣ сѫ кȣвїне съ арѫцї Домнȣлȣї Дȣмїтале, кѫт де непотрївїтѫ есте о асемїне пропȣнере „ Спȣн кѫ Дон-Карлос ар фї маї мȣлт мїрат кȣмкѫ о асемїне пропȣнере ȣрмѣзѫ дїн партѣ Дȣкѫї де Велїнгтон. Ел ꙟнсѫ аȣ ꙟнвоїт а ȣрма тоате челе че ар пȣтѣ ꙟмпȣцїна аспримѣ шї неоменїрѣ ачестȣї рѫзбоїȣ, карїле аȣ ꙟнчепȣт пентрȣ кѫщїгарѣ тронȣлȣї сѫȣ челȣї леџȣїт, шї сѫȣ мїрат кȣмкѫ ера ꙟндоїалѫ асȣпра плекѫрїї сале, пре каре о аȣ фост вѫдїт, де шї дȣшманїї сѫї сѫȣ фост арѫтат крȣзї кѫтрѫ аї сѫї солдацї, карїї сѫ фѫкȣсѫ робї де рѫзбоїȣ.

Ꙟнсѫрчїнарѣ плїнѫ де оменїе, ꙟнкредїнцатѫ лȣї Лорд Елїот, аȣ авȣт о бȣнѫ їсправѫ. Картелȣл (ꙟнвоїала) пентрȣ скїмбарѣ прїншїлор де рѫзбоїȣ сѫȣ їскѫлїт де Зȣмалакарегї ла Сегȣра ꙟ 25 Апрїл, шї де Валдес ла Логроно ꙟ 29. Дїн ачѣста сѫ лѫмȣреще, прекȣм сѫȣ маї фост зїс, кѫ Валдес, дȣпѫ а са ꙟнфрѫнџїре дїн 23, наȣ пȣтȣт стрѫбате ла Пампелȣна нїчї Естела, шї къ невоїт аȣ фост а сѫ траџе ла Логроно. Дїн ачѣста маї їне сѫ пȣтѣ доведї неадевѫрȣл зїчерїї ачелора карїї воеск а аскȣнде ꙟнфрѫнџїрѣ армїї Хрїстїнеї, шї карїї ȣрмѣзъ а ꙟнкредїнца, кȣмкѫ еа сар фї ꙟндрептат ла Пампелȣнѫ.

ВАРІЕТѪЦІ.

Ерȣсалїм.

(Ȣрма Ексраактȣлȣї Сȣвенїрїлор кълъторїї фѫкȣте ла рѫсѫрїт де Алфонс Ламартїн)

Полїтїа Ерȣсалїмȣлȣї, чертатѫ де чȣмѫ, ера ȣмїнатѫ де ȣн соаре стрълȣчїторю, а кѫрȣї разѫ рѫсфрѫнџѣ пе ꙟнмїїтеле сале тȣрнȣрї, пе марморїле челе албе, пе мїї тȣрнȣрї де пѣтрѫ ꙟнаврїтѫ, пе ачеле зїдȣрї полїрȣїте (фѫкȣте лȣтоаре) де кѫтрѫ векȣрї шї де кѫтрѫ вѫнтȣрїле сѫрате а лакȣлȣї Асфалїт. Дїн мȣлта са прїндере, шї моартѫ ка ащернȣтȣл ȣнȣї ом

qu'ellese se prentait au mois d'octobre dernier, sera réduite, par suite de la grande sécheresse qui a eu lieu depuis cette époque, au moins d'un tiers.

Dans les colonies anglaises, ils n'ont pas été mieux traités, joignez à cela le refus des nègres de travailler dans plusieurs endroits, et l'on jugera de ce qu'ils pourront faire.

Une lettre d'Antigue, à laquelle on peut ajouter foi, dit qu'ils ne feront dans cette île qu'un tiers de récolte ordinaire.

ESPAGNE

La princesse de Beyra a reçu un message du quartier-général de don Carlos qui lui indiquait le véritable but de la mission de lord Elliot. L'envoyé du duc de Wellington avait proposé à don Carlos de renoncer à tous ses droits à la couronne d'Espagne et d'abandonner la lutte engagée, mais le prince lui répondit avec mépris: » Allez voir mes légions et je m'en rapporte à votre jugement du soin de dire à votre maître combien votre mission est absurde. » Don Carlos a été doublement étonné qu'une pareille proposition vint du duc de Wellington. Il a consenti à tout ce qui pourrait donner un caractère plus humain à la lutte qu'il a engagée pour conquérir son trône et il a paru surpris qu'on ait révoqué en doute ses disposisions à cet égard puisqu'il les avait déjà manifestées bien que ses ennemis se fussent montrés cruels à l'égard de ceux de ses soldats qui avaient été faits prisonniers.

La mission d'humanité confiée à lord Elliot a été couronnée d'un plein succès. Le cartel d'échange des prisonniers de guerre a été signé par Zumalacarreguy à Ségura, le 25 avril, et par Valdès à Logrono, le 29 Cette dâte officielle prouve, ainsi que nous l'avions déjà dit, que Valdès après sa déroute du 23, n'a pu parvenir ni à Estella, ni à Pampelune, et que force lui a été de se réfugier à Logrono. C'est le meilleur argument à opposer à ceux qui cherchent à pallier la défaite des christinos, et qui s'obstinent à soutenir que Valdès à opéré son mouvement sur Pampelune.

Jérusalem.

VARIÉTÉS.

(Suite de l'extrait: souvenir d'un voyage en Orient; par A. Lamartinet.)

La ville de *Jérusalem*, ravagée par la peste, était tout inondée des rayons d'un soleil éblouissant, répercutés sur mille dômes, sur ses marbres blancs, sur ses tours de pierre dorée, sur ses murailles polies par les siècles et par les vents salins du lac Asphaltite; aucun bruit ne montait de son enceinte muette et mort comme la couche d'un agonisant: ses larges portes étaient ouvertes, et l'on apercevait de tems en tems le turban blanc et le manteau rouge du soldat arabe,

мȣріторі, нȣ съ ꙟнълца нічі ȣн сȣнет, порціле сале челе лате єра дескісе, ші де кѫнд ꙟнкѫнд съ ѕърѣ мѫнтаȣа чѣ рошіє, сеȣ чѣлмаȣа чѣ албъ а солдатȣлȣї Араб, нетребȣінчос пъѕіторі ȣнеї порцї пърѫсіте; німік нȣ єшѣ, німік нȣ ꙟнтра́; нȣмаї аерȣл де димінѣцъ рѫдіка пȣлберѣ чѣ ȣндȣоасъ а дрȣмȣрілор, ші фъчѣ ȣне орї а креде пъшірѣ вре ȣнеї караване, дар ꙟндатъ че аȣ трекȣт вѫнтȣл, кѫнд шȣерѫнд амȣцѣ ꙟнтре вѫрфȣріле ѕідірілор ші ꙟнтре тȣрнȣріле Піѕанілор, сеȣ ꙟнтре чії трії Фінічї а касеї лȣї Каїфа́, атȣнчѣ пȣлберѣ кѫдѣ ѩр пе пъмѫнт, пȣстіюл де нов съ ꙟнфъцоша, пе павеȣа ачелȣї дрȣм нȣ рѫсȣна пасȣл а вре ȣнȣї катѫр сеȣ кал; нȣмаї ла фіешкаре шферт де чѣс, ѫмбеле канатȣрї а тȣтȣрор порцілор Єрȣсалімȣлȣї се дескідѣ, ші ноі відѣм трекѫнд пе морцїї чюмаші, пе карії доі робї голї ѫї дȣчѣ ла мормѫнтȣріле ꙟмпръштіете ꙟмпрецюрȣл нострȣ.

Ȣнеорї ȣн лȣнг кортеж (алаї) де Тȣрчї, Арабї, Арменї, сеȣ де Єврей, ꙟ соцѣ кѫнтѫнд пе мортȣл трекѫнд ꙟнтре трȣнкюріле де Оліві (Маслінї); ші апоі съ ꙟнтȣрна ѩр ꙟн політіє тъкȣтї ші кȣ пасȣрі ꙟнчетішоаре. Чел маї адесеорї морцїї єра сінгȣрї, ші дȣпъ че ачії доі робї аȣ съпат де кѫтева палме нѫсіпȣл сеȣ цѣрна дѫмбȣлȣї, ші дȣпъ че аȣ кȣлкат пе чюмашȣл ꙟ вечніка са лъкȣінцъ, ії съ ашъѕа пе мовіла, че ꙟншȣш аȣ рѫдікато, іш ꙟмпарцѣ хаініле мортȣлȣї, ші апрінѕѫнд а лор лȣнцї чюбȣче, фȣма (трѫџѣ) ꙟн тъчере прівінд фȣмȣл чюбȣчілор рѫдікѫндȣсъ ка о колоанъ албастріє, дісфъкѫндȣсе фрȣмос ꙟн аерȣл чел лімпеде, каріле єра віȣ ші сънін ꙟн ачѣ ѕі де тоамнъ.

Валѣ де Юсафат съ ꙟнтіндѣ ла пічоаріле меле ка ȣн маре мормѫнт, Кедронȣл сѣкат, о петречѣ кȣ о рѫпъ албіє, съмънатъ кȣ грос прȣнт, ѩр коастіле ѫмбелор сале дѫмбȣрї съ ꙟналбѣ де мормѫнтȣрї ші чѣлмале съпате, каре ꙟндатобще съ ꙟнфъцошазъ пе мормѫнтȣріле Озманлѫїлор.

Оаре че спре дрѣпта дѫмбȣл олівілор, съ коборѣ ші арѫта ꙟнтре вѫрфȣріле челе пресȣрате а Вȣлканȣрілор пе мȣнцїї чеї голї де Єріхо ші а сфѫнтȣлȣї Савва, ꙟнтре каре съ ꙟнтіндѣ Орізонȣл кѣр ка о кѫраре лȣміноасъ ꙟнтре вѫрфȣріле непотрівіте а кіпаросȣрілор; ꙟнсаш прівірѣ съ ꙟндеса аколо, трасъ фіінд де стрълȣчірѣ азȣріє ші плȣмбіє а мърії чеї моарте, карѣ лȣчѣ ла поаліле ачелор мȣнцї албастрії ал Арабії петроасъ, де карії съ мърџінѣ орізонȣл. Дар нічі съ поате ѕіче къ мърџінѣ орізонȣл, кѫч ачесте мȣнцї съ пар а фі превеѕіе ка крісталȣл, ші съ ведѣ, сеȣ съ пърѣ къ сар фі вѫѕінд дінколо ȣн орізон немърџініт плȣтінд ꙟнкъ ꙟн абȣріле вѫпсіте де порфіръ ші де албѣцъ. (Ва ȣрма.)

Ꙟнщіінцаре.

О Мадамъ Францезъ ꙟ вѫрстъ де міжлок, ші де бȣн нȣме, дорєще а съ ашъѕа ꙟ вре о касъ боєреаскъ ка гȣвернантъ ла копії де 4 пѫн ла 12 анї. Доріторії съ вор адресȣї ꙟнтрȣ ачѣста ла Редакціа Албінеї.

gardien inutile de ces portes abandonnées; rien ne venait, rien ne sortait; l'air du matin soulevait seul la poudre ondoyate des chemins et faisait un moment l'illusion d'une caravane; mais quand la bouffée de vent avait passé, quand elle était venue mourir en sifflant sur les créneaux de la tour des Pisans, ou sur les trois palmiers de la maison de Caïphe, la poussière retombait, le désert apparaissait de nouveau, et le pas d'aucun chameau d'aucun mulet, ne retentissant sur les pavés de la route; seulement de quart d'heure en quart d'heure, les deux battans ferés de toutes les portes de Jérusalem s'ouvraient, et nous voyions passer les morts que la peste venait d'achever, et que deux esclaves nus portaient sur un brancard aux tombes répandues tout autour de nous. Quelquefois un long cortège de Turcs, d'Arabes, d'Arméniens, de Juifs, accompagnait le mort et défilait en chantant, entre les troncs d'oliviers; puis rentrait à pas lents et silencieusement dans la ville. Plus souvent les morts étaient seuls, et quand les deux esclaves avaient creusé de quelques palmes le sable ou la terre de la coline, et couché le pestiféré dans son dernier lit, ils s'asseyaient sur le tertre même qu'il venaient d'élever, se partageaient les vêtemens du mort, et allumant leurs longues pipes, ils fumaient en silence, et regardaient la fumée de leurs chibouks monter en légère colonne bleue, et se perdre gracieusement dans l'air limpide, vif et transparent de ces journées d'automne.

A mes pieds la vallée de Josaphat s'étendait comme un vaste sépulcre; le Cédron tari la sillonnait d'une déchirure blanchâtre, toute semée de gros cailloux, et les flancs des deux collines qui la cernent étaient tout blancs de tombes et de turbans sculptés, monument banual des Osmanlis.

Une peu sur la droite, la colline des oliviers s'affaissait et laissait entre les chaines éparses des cônes volcaniques les montagnes nues de Jéricho et de Saint-Saba, l'horizon s'étendre et se prolonger comme une avenue lumineuse entre des cimes de cyprès inégaux: le regard s'y jetait de lui-même, attiré par l'éclat azuré et plombé de la mer Morte, qui luisait au pied des degrés de ces montagnes, et derrière, la chaîne bleue des montagnes de l'Arabie-Pétrée, bornait l'horizon. Mais borner n'est pas le mot, car ces montagnes semblaient transparentes comme le cristal, et l'on voyait, ou l'on croyait voir au-delà, un horizon vague et indéfini s'étendre encore et nager dans les vapeurs ambiantes d'un air teint de pourpre et de céruse. (Suite au prochain No:)

AVIS.

Une dame française de moyen âge, désire se placer dans quelque bonne maison comme gouvernante d'enfans de quatre à douze ans. S'adresser à la Rédaction de l'Abeille à Jassy.